TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ

TBKP Haber Bülteni

Sayı : 23 Yıl: 1 1 Kasım 1990

TBKP GENEL BAŞKANI NİHAT SARGIN'IN CUMHURİYET BAYRAMI NEDENİYLE YAPTIĞI BASIN AÇIKLAMASI

Cumhuriyetin Yaşaması Yeni Büyük Tercihleri Gerektiriyor

Cumhuriyet'in 67. yıldönümünü kutluyoruz. Halkımızın bu büyük bayramını kutlarız. Bu, yasal bir Komünist Partisi ile birlikte kutlanan ilk Cumhuriyet Bayramıdır. Bu aynı zamanda ülkemizin ve bütün insanlığın yeni, büyük tercihlerle karşı karşıya olduğu 90'lı yılların ilk Cumhuriyet bayramıdır.

TBKP olarak, bu 67. yıldönümünde Cumhuriyet'in çok ciddi bir kriz içinde olduğunu saptıyoruz. Cumhuriyet'in dayandığı iç ve dış koşullarda son dönemde köklü değişiklikler olmuştur. Bu değişikliklere ayak uyduramayan donmuş, tıkanmış, baskıcı bir rejim koşullarında Türkiye çağın dışına itilmektedir.

Çok farklı bir dünya konjonktürünün kalıntısı olan rejim demokratik temelde yenilenmekdikçe, Türkiye yeni dünya konjonktürünü yakalayamayacaktır.

Cumhuriyet'i 2000'li yıllara taşıyacak ulusal çapta yeni bir mutabakata, yeni bir toplum sözleşmesine ihtiyaç vardır. Kutupsuz dünyada Türkiye'nin kendine yeni bir yer yapabilmesi, ancak yeni, büyük tercihlerle mümkündür.

Yeni mutabakatlar, yeni büyük tercihler ancak bütün politik ve toplumsal güçlerin özgürlüğü, yakınlaşması, demokratik uzlaşmalarla olanaklı olabilir. Türkiye'nin şimdi herşeyden önce buna ihtiyacı var. TBKP olarak, bu Cumhuriyet Bayramında sağduyu sahibi bütün güçleri yeni bir anlayışla biraraya gelmeye, Cumhuriyet'e sahip çıkmaya, yeni bir yönelime çağırıyoruz.

* * *

TBKP, böylesi yeni bir yönelime ilişkin olarak şu görüşleri öne sürmektedir:

Ülkemizde derin bir rejim bunalımı olduğu tartışmasızdır. Parlamentonun işlevsizleşmesi hükümetin hemen her olayda artan bir çaresizlik sergilemesi, iç çekişmelerle sarsıl-

Devamı 2.Sayfada

TBKP Genel Başkanı Nihat Sargın TRT Genel Müdürlüğü'nün TBKP'ye Uyguladığı Ambargoyu 30 Ekim 1990'da Yayınladığı Bir Bildiri İle Protesto Etti.

TRT Genel Müdürlüğü, TBKP'ye karşı, komünist ismine karşı yasal olmayan bir tutum içndedir. Bu tavır partimizin yasal başvurusunu yaptığı daha ilk günden başlamaktadır. Yasal başvuru yapan bütün partilerin haberleri TRT haber bültenlerinde yer aldırken partimizin kuruluş haberine yer verilmemiştir. Bunu ulusal bayramlardaki demeçlerimize konulan diğer ambargolar izlemiş, en son Bahriye Üçok ve Cumhuriyet Bayramı açıklamamız ile devam etmiştir.

TRT'de Cumhuriyet Bayramı nedeniyle ülkemizde kurulu olan bütün siyasal partilerin demeçleri yayınlandığı halde yalnızca TBKP'nin demecine yer verilmemiştir. TRT bu tutumunu partimizin Anayasa Mahkemesi'nde yargılanıyor olması gerekçesiyle de savunamaz. Çünkü Anayasa Mahkemesi'nde parti ismi nedeniyle yargılanmakta olan bir partinin demecine yer vermiştir. Bu nedenle partimizin demecinin yer almaması TRT'nin özel tutumunun kanıtıdır.

Bu durumu protesto ediyoruz. Ülkemizde hiçbir kurum kendini yasalar üzerinde görmemelidir. kurumların başında olan kişiler kendi görüşlerini kurumun görüşü yapmaktan vazgeçmelidirler. Partimiz ve komünizm artık ülkemizde yasaldır. Yasaların güvencesi altında çalışmakta, kongrelerini yapmaktadır. Bu gerçeği herkes içine sindirmelidir.

"TBKP KONGRE TEZLERİ" ADIMLAR DERGİSİNİN YAYINLADIĞI ÖZEL EK-1 OLARAK 29.10.1990'DA ÇIKTI.

ması, Cumhurbaşkanı'nın sistemin karmaşasını artıran tek adam yönetimi, tırmanan siyasi cinayetler, muhalefetin yetersizliği irtica tehlikesi, Doğu ve Güneydoğu'da ilan edilmemiş savaş durumu, Körfez'de savaşa sürüklenme tehlikesi, bütün bunlar derin bunalımın suyun yüzüne vuran sonuçlarından başka birşey değildir.

Eğer 12 Eylül rejimi köklü bir şekilde tasfiye edilmiş olsaydı, Türkiye bu tehlikeli sorunlarla karşı karşıya kalmazdı. Bütün dünyanın yepyeni gelişmelere hazırlandığı 80'li yıllar boyunca 12 Eylül darbesiyle getirilen rejim, Türkiye'yi bir deli gömleği içine hapsederek geriye çekti, potansiyellerimize ket vurdu.

12 Eylül rejimi köklü şekilde tasfiye edilmedikçe, önümüz açılamaz. Şu da artık açık görülüyor, 12 Eylül rejiminin tasfiyesine yönelmeyen, buna katılmayan her politik güç, her kurum ister iktidarda olsun, ister muhalefette, çürümeye, dağılmaya, kendisi tasfiye olaya mahkumdur.

12 Eylül rejimi, Cumhuriyet'i 70'li yıllara kadar getiren temel mutabakatın işlevsizleşmesinin, eskimesinin bir ifadesinden başka bir şey değildi. Cumhuriyet tarihi boyunca rejim, değişen güç dengelerine rağmen, asker ve sivil egemen odaklar arasındaki mutabatlara dayanarak ayakta durmuş, değişen yorumlarıyla Atatürkçülük bu mutabakatın bütünleştirici ideolojisi olmuştur. 60'lı ve 70'li yıllarda böylesi dar bir toplumsal ve politik tabana sahip bir mutabakatın işlevsizleşeceği kendini tekrar tekrar göstermiştir. Bütün bir 12 Eylül dönemi eskiyen mutabakatlara, zor yoluyla yeni toplumsal taban yaratılamayacağını kanıtladı. Resmi ideolojinin dayatılmasının, birleştirici olmaktan çok, kamplaşmaları artırıcı bir işlev gördüğü ortaya çıktı.

Çıplak gerçek şudur: Geniş bir tabana sahip ulusal çapta yeni bir mutabakat, yeni bir toplum sözleşmesi oluşmadan, 12 Eylül rejimi tasfiye edilemez. İdeolojik, kültürel çoğulculuk, bir hoşgörü ortamı sağlanmadan Cumhuriyet sağlam temellere kavuşamaz.

Yeni mutabakat, sivil bir mutabakat olmalıdır. 12 Eylül dönemi askerlerin politik sistemde ayrı bir kuvvet olarak yer almasının sakıncalarını ortaya koymuş, bunun Silahlı Kuvvetlere de zarar verdiğini göstermiştir. Silahlı Kuvvetlere de zarar verdiğini göstermiştir. Silahlı Kuvvetler, kendini yurt savunmasıyla sınırlamalı ve parlamentonun iradesine tabi olmalıdır.

Cumhuriyet ancak, şimdiye kadar otoriter yöntemlerle politik sistemin dışında tutulmuş, meşruiyeti tanınmamış, mutabakatlara taraf kabul edilmemiş toplumsal ve politik güçlerin yeni toplum sözleşmesinde söz sahibi olmasıyla sağlam temellere sahip olabilir. İşçi ve öteki emekçiler, Kürtler, İslami çevreler, komünist ve marksistler cumhuriyetin eşit haklı unsurları olmak durumundadır. Bütün bu güçler kendi özgün kimlikleriyle toplumsal yaşamda yer alabilmeli, hertürlü baskı ve yasaklamadan kurtulmalıdır. Aynı şekilde kadınlar her alanda kendi özgün rollerini oynayabilmelidir.

Sosyalistler, Kürtler, İslami çevreler, ideolojik ve politik olarak nasıl görüşler taşırlarsa taşısınlar, meşru ve özgür olmadıkları, baskılara hedef oldukları sürece, terör ve provokasyonlara açık ortam varolmaya devam edecektir. Sorunlara açık bir tartışmayla, uygar bir politik ortamda çözüm aramak olanaklı olmayacaktır. Cumhuriyetin "sahipleri" çoğalmalı ve çoğulculaşmalıdır. "Türk-Kürt" ya da "sağ-sol" ayrımlarını aşmak, yeni bir anlayışla biraraya gelmek gerekiyor.

Geniş bir mutabakatın, çağdaş bir demokrasinin koşullarının yaratılması, öncelikle bir barış ve hoşgörü ortamının oluşmasını gerektiriyor. Bunun için, kamplaştırıcı etkisi süren, kin ve düşmanlık duygularını körükleyen geçmişteki ve günümüzdeki bütün uygulamaların ortadan kalkması, yaraların sarılması zorunlu görülüyor. Eğer şiddete, teröre, politik cinayetlere, ayırımcılığa, kamplaşma ve çatışmalara son vermek istiyorsak, geçmişteki bu tür olayların bugüne sarkan olumsuz sonuçlarını ortadan kaldırmakla işe başlamalıyız.

Menderes'lere yapılan haksızlığın ortadan kaldırılması, onların yeniden kapsanması olumlu bir işlev görmüştür. Menderes'leri savunanlar ve eleştirenler, şimdi görüşlerini muhafaza etmelerine rağmen, daha uygar bir tartışma olanağına sahiptir. Fakat bu kadarla yetinilemez. Bütün yaralar sarılmalı, bütün kin tohumları temizlenmelidir.

Cumhuriyet rejimi, Cumhuriyet tarihi boyunca politik nedenlerle idam edilmiş ayırımsız herkesin, görüş ve eylemlerinin tartışmasını yapmadan, itibarını iade etmelidir.

Sorun,tarihte kimin haklı, kimin haksız olduğunu resmen tescil etmek değil, bugün varolan farklılıkları, çeşitliliği meşrulaştırmak, çoğulculuğu güçlendirmek, bir hoşgörü ortamı yaratabilmektir.

İdam cezalarının infazı gibi tüyler ürpertici bir konunun tartışıldığı, işkenceler gerekçesiyle politik cinayetler işlendiği, cezaevlerinde her gün trajik olayların yaşandığı bugünkü gergin, yıpratıcı ortama biran önce son verilmesi için, ivedilikle genel bir politik af gerçekleşmelidir. Evren ve öteki 12 Eylül'cülerin susup, köşelerine çekilmeleri çok yararlı olacaktır.

141,142,163. maddelerin biran önce kaldırılması, yalnızca haksızlıkların giderilmesi, düşünce ve vicdan özgürlüğünün tesisi için değil, aynı zamanda sivil bir demokrasinin taşıyıcılarının genişleyebilmesi için de zorunludur. Bu maddeler marksizmi olduğu kadar, Kürtlerin kendi kimlikleriyle görüşlerini açıklamasını, İslami çevrelerin korkusuzca konuşmasını da yasaklıyor. Bu maddeler, resmi ideoloji ile marksizmi, Kürt düşüncesini ve İslamcı düşünceyi karşı karşıya getiriyor, resmi ideolojinin sivil topluma dayatılmasını sağlıyor.

Türkiye'nin bir resmi ideolojiye ihtiyacı yok. Resmi bir ideoloji üreten, yayan devlet anlayışı günümüzde çağdışıdır. Türkiye'nin ideolojik, kültürel çoğulculuğa, bütün görüşlerin özgürce tartışılıp karşılaştırılmasına, herkesin kendi görüşünü özgürce geliştirebilmesine ihtiyacı var. Çağımızın mantığı çoğulculuktur. Demokratik bir Türkiye'nin bütünleştirici, birleştirci faktörü, ancak özgürlük, humanizm, çoğulculuk, barışçılık olabilir. Çeşitlilik bir zenginliktir, potansiyeldir.

Cumhuriyet'in kurucusu Atatürk'ü, bugünkü devletin çimentosu olmak gibi anlamsız bir yükten kurtarmalı, yeniden tarihteki değerli yerine iade etmeliyiz. Onun değerinin bütün boyutlarıyla belirginleşmesi için de düşünce ve eylemi, doğrusuyla, yanlışıyla, değişik görüşlerle araştırılabilmeli, tartışılabilmelidir. Atatürk bir tabu olmaktan çıkmalıdır.

İç politikadaki böylesi köklü yeni demokratik tercihler, dış politikadaki zorunlu tercihleri de kolaylaştıracak, çağın gelişmesine uygun tercihleri

olanaklı hale getirecektir.

Türkiye dış politikada ivedilikle yeni tercihler yapmak zorundadır. Sovyet-Amerikan kamplaşmasının sona ermesi, iki Almanya'nın birleşmesiyle İkinci Dünya Savaşı'nın soğuk savaş aşaması da sona ermiş, iki kutupluluğun belirlediği ve paktların disipline ettiği bir dönem bir daha geri gelmemecesine bitmiş bulunuyor. İkinci Dünya Savaşı sırasında büyük ölçüde tarafsız kalan Türkiye, 1945 sonrasında tercihini ABD'den yana yapmış ve ABD'nin hegemonyasındaki blokun disiplinine uyagelmişti. İç ve dış politikasını, ekonomisini ve düşünce yaşamını bu kutbun yanında yer almanın gereklerine göre düzenlemişti.

Bunun getirdiği ve götürdüklerinin tartışılması ayrı bir konu, ama şimdi bambaşka bir durumla karşı karşıyayız. Fiilen kutupsuz, blokların, paktların temelinin kalmadığı, yeni bloklaşmaların, cepheleşmelerin gereksizleştiği bir dünya var artık. Bütün devletler gibi, Türkiyede kendini iki kutuplu dünyanın koşullarına göre oluşmuş bir yapılanmadan kurtarmak, iç ve dış politikasını, ekonomisini ve düşünce yaşamını yeni, kutupsuz dünyanın gereklerine göre yeniden yapılandırmak zorunda.

Şimdi önümüzde büyük bir fırsat var: Geleceğimizi kendi ellerimize alabiliriz. Bir ülke yada ülkeler grubunun disipline uymak zorunda değiliz. Bütün ülkelerle iyi ilişkiler kurabiliriz. Hem Avrupa'lıyız, hem Ortadoğu'luyuz, hem de Sovyetler Birliği'nin komşusuyuz. Hiçbirine özenmeden, kendi özgün kimliğimizle, hepsiyle iyi ilişki kurabilir, hepsinin olanaklarından yararlanarak kendi potansiyellerimizi değerlendirebiliriz. Kendimiz olarak kalarak, bu üç dünya arasında bir barış, demokrasi, dostluk köprüsü olabiliriz.

Dış politik yönelimimizi, eskisi gibi ABD'nin belirlediği bir çerceve ile sınırlı bıraktığımız sürece, hem içerdeki derin bunalım, hem de dış sorunların çözümsüzlüğü sürecektir.

Cumhuriyeti 2000'li yıllara taşıyabilmek için yeni iç ive dış politik tercihlerin kaçınılmaz olduğu bu günlerde, tarihimizin ilk yasal KP'si olan TBKP kapatılmak isteniyor. Oysa artık toplumsal meşruiyete sahip partilerin kapatılması geleneği son bulmalıdır. Bunun da ötesinde TBKP'nin kapatılması, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü, Kürtlerin varlığının ve haklarının savunulmasının, marksistlerin politik ve kültürel katkısının önünü kapatacaktır. Bu durumda ne ülkede geniş mutabakatlar oluşabilir, ne de yeni dünyada bir yer alabiliriz.

Bütün bunların ışığında, cumhuriyetin yaşaması yeni büyük ve cesur tercihler gerektiriyor, diyoruz ve bütün politik ve toplumsal güçleri yeni, çağdaş bir cumhuriyet için, sivil demokrasi için, barış kurucu ve koruyucusu aktif bir Türkiye için işbirliğine çağırıyoruz.

BASINDAN

"Yeni Bir Demokratik Mutabakat Gerekiyor"

30.10.1990 - Cumhuriyet
HASAN CEMAL
"Dikkat Edilmesi Gereken..."

"Çözümleri akılcı bir raya oturtabilmek için, öncelikle ortak bir noktanın yakalanması gerekiyor. Bu nokta, demokrasi ve insan haklarıdır.

Türkiye'nin siyasal yelpazesinde yer alanlar, demokrasi ve insan hakları platformunda birleşemezlerse, daha çok acı ve sıkıntı çekilecek demektir bu ülkede.

Sadece yasak, ceza ve "sopa"dan oluşan politikalarla ne ülke bütünlüğü, ne ulusal birlik, ne de laik cumhuriyet korunabilir.

Temel sorunların sürüncemede kalması istenmiyorsa, demokrasi ve insan hakları herkes için bir çıkış noktası olmalıdır artık. Bu konuda ulusal bir mutabakat (konsensüs) sağlanamazsa, karamsarlığın iyimserliğe dönüşmesi uzun zaman alacaktır.

Ve demokrasi korkusunun nedeni gitgide büyüyor, büyüyecek."

30.10.1990 Milliyet
NECATİ DOĞRU
"Cumhuriyeti cilalamak"

"Kabul edelim Cumhuriyet bürokratik devlete dönüştü.

Bu yüzdendir ki, on yıldır izliyoruz, geçiyoruz dedikleri serbest piyasa ekonomisi "kumanda ekonomisi" olmaktan kurtulamıyor.

Ankara'ya yerleşmiş despotik ruhlu ekonomi bürokrasisi, "yüksek faiz, kontrollü kambiyo, açık bütçe, durmaksızın karşılıksız para basan darphane" dörtlüsünü kullanarak özel ve kamu sektöründeki ekonomik dükalıklarla sarmaş-dolaş oluyor. Ve yüksek zamlarla halkı eziyor.

Ezebiliyor...

Halkın ezilmemesi için Cumhuriyetimizin yeniden cilalanıp, yağlanarak rektifiye edilmesinde yarar var.

Bunu da yaklaşan seçimlerde yine halk yapacak.

Çünkü Cumhuriyet'ten iyisi yok. Bugüne kadar bulunamadı."

29.10.1990 Sabah
MEHMET ALTAN
"Kemalizm demokrasi ile çelişiyor mu?"

"Türkiye, Cumhuriyet'in kuruluş yıldönümlerinde bile Kemalizm'i tartışmıyor. Kemalizm kavramını, çağın gerektirdiği koşullarda önyargısız olarak ele almayı sürekli geciktiriyor.

Halbulki, Türk devletinin "resmi görüşü" olan Kemalizm' bir an önce objektif bir şekilde ele almak önümüzde duran en acil görevlerden biri. Çünkü ne Türkiye ne de dünya. Kemalist ideolojinin oluştuğu dönemlerdeki durumunda değil.

Komşumuz Sovyetler Birliği bile, kendi devletinin kurucusu Lenin'i ve Leninzm'i yargılarken, bizde Kemalizm tabu olmaya devam ediyor."

"Tüm dünya devletlerinin kendi özelliklerin inceden inceye gözden geçirdiği bir dönemde, Kemalizm'i tartışma dışına çıkarmak ve bilimsel çalışmalardaki görüşleri yok saymak, bize ileride çok pahalıya malolabilir.

Çünkü, Kemalizm'i bütün boyutlarıyla anlamadan, Türkiye'de demokrasinin niye kökleşmediğini kavramak mümkün değildir."

TBKP Bakırköy İlçe Kongresi Yapıldı

TBKP'nin yasal olarak yapılan ilk ilçe kongresinde seçimlere üç başkan adayı katıldı. Osman Aydın'ın Başkanlığa seçildiği kongrede yönetim kurulu şu üyelerden oluştu:

Halim Pekinöz, Ümit Duman, Zehra Tan, İbrahim Çuhacı

Kongreden sonda görüştüğümüz İlçe Başkanı Osman Aydın kongre izlenimlerini bülten için anlattı:

"Kongremiz, çok önceden planlayarak hazırlandığımız halde deneyim ve teknik eksikliklerden dolayı istediğimiz gibi olmadı. Herşeye rağmen bütün kanatlar ve siyasi çevreler tebriklerini iletip, kongrenin güzel düzenlemiş olduğunu belirttiler.

Yeterince katılım olan kongrede, Çalışma Raporu hakkında tartışmaların eksik olduğu gözlemlendi.

HEP, SHP, Birlik Partisi ve sendikalardan temsilcilerin yaptıkları konuşmalar, DYP, SHP, HEP ve CHP'den gönderilen çiçekler, diğer siyasi partilerin yanında ülkemizin siyasi arenasında partimizin yerini aldığını gösteriyordu.

Çok adaylı seçim yaşamamız iyi bir örnekti. Biz kongre sonunda, karşılıklı aday olmuş yoldaşlar biraraya gelerek, oylamanın herşey olmadığını mutlaka birilerinin kaybedeceğini, bunun moral bozukluğuna neden olamayacağını ve birlikte çalışmamızı engellemeyeceğini belirledik."

TBKP GENEL SEKRETERİ HAYDAR KUTLU'NUN BAKIRKÖY İLÇE ÖRGÜTÜ'NÜN KONGRESİNDE YAPTIĞI KONUŞMA

Sevgili yoldaşlar,
Sevgili arkadaşlar,
Sayın konuklar,

Siz Bakırköy'lü koministleri kutlayarak sözlerime başlamak istiyorum.Sizleri bütün yüreğimle kutluyorum.Partimiz TBKP'nin aynı zamanda 70 yıl sonra koministlerin ilk yasal kongresi bu.İlk olan herşeyin şurasında burasında eksikler olacaktır ama ilk olan

herşey aynı zamanda heyecan vericidir de.

Böyle tarihsel önemde bir kongrede, bu olayı gerçekleştiren sizlerin aranızda bulunmaktan ve bu onuru paylaşmaktan büyük bir mutluluk duyuyorum.

Kongremize katılan ve farklı görüşlerde olan konuklarımız yalnızca Türkiye'nin gereksinim duyduğu bir uygarlık örneği vermekle kalmıyorlar aynı zamanda yasaksız , özgür bir Türkiye'nin mücadelesine somut bir katkı yapıyorlar.Onlara partimiz adına teşekkür ediyorum.

Koministlerin 70 yıl sonra gerçekleştirmeyi başardıkları bu ilk yasal kongrede önce koca bir tarih akla geliyor.Sanki tarih bu kürsüye gelerek şöyle sesleniyor:

Düşünceler zincire vurulamaz.

Özgürlük ateşi söndürülemez,

Gerçekler er ya da geç üstün gelir.

70 yıl sonra tarihin ortaya koyduğu yalın ama kılıç gibi keskin sözler bunlardır.

İlk yasal kongremizi yaptığımız böyle bir günde tarihle birlikte koministlerin özgürlüğü için mücadele vermiş , yaşamını adamış ve kendileri bir tarih olmuş insanlar akla geliyor.Mustafa Suphi,Ethem Nejatlar,Şefik Hüsnü , Nazım Hikmet , Zeki Baştımar , Behice Boran , İsmail Bilen , Reşat Fuat ,Hikmet Kıvılcımlı , Orhan Kemal , Ruhi Su , Mustafa Hayrullahoğlu , Ahmet Hilmi Geyzioğlu ve adı bilinen ve bilinmeyen nice celeri.Onları saygıyla anıyoruz

Partimiz içinde, dışında , ülkemizde dünya ile ilgili pek çok sorunla boğuşuyoruz.Ama bu sorunların çapı , niteliği , kapsamı ne olursa olsun bugünü yaşamaktan gurur duyuyorum.Duymamamız için ne gibi neden olabilir?12 Eylülün karanlığından geliyoruz , 12 Eylülcülerin ezdik , yokettik dediği insanlarız bizler.Ama işte buradayız , yokolmadık , yokedilemedik , boyun eğmedik.Tersine , "olmaz , gerçekleşmez " denilen bir şeyi gerçeğe dönüştürdük.70 yıllık zinciri parçaladık.Bugün partimiz artık yasal bir partidir.Partimizin Anayasa Mahkemesi'nde olması bu gerçeği bir milim bile değiştirmiyor.Anayasa Mahkemesi'ndeki parti illegal TBKP değil , yasal TBKP dir.Ve bu nedenle de yasal bir partiyi kapatmak o kadar kolay olmayacaktır.Dahası böyle talihsiz bir durum ortaya çıksa bile sözkonusu olan parti yine de yasal partidir.

Yeni bir başlangıç , yeni bir gelecek için cesaretimiz , enerjimiz var mı? İşte önemli olan budur. Bu cesaret ve enerjiyi boş laflarla değil bugün gerçekleştirdiklerimizle, kazanımlarımızla ortaya koyabiliriz. Bugün değiştirebildiklerimiz yarın değiştireceklerimizi gösterir bize.

Neleri değiştirebildigimizin farkında olmak ve böylece daha neleri değiştirebileceğimizi bilebilmek rejimle mücadelemiz için de önemlidir. Ve esas olan da budur.

Şu anda yasal bir partiyiz ama önümüzde çok zorlu günler, zorlu mücadeleler var.

Sevgili arkadaşlar,

Dünyamızın köklü biçimde değişti-

ği gerçeği artık tartışmasızdır. Bu değişimin mantığı, yönü ve sonuçları üzerine ciddi biçimde durmak, tartışmak zorundayız. Tezlerimizde bu konuya önemli bir yer veriyoruz. Burada konunun ayrıntılarına girmeyeceğim.

Dünyamızdaki köklü değişmelerin doğurduğu sonuçlardan en önemlilerinden biri iç ve dış politika farkının azaldığı ve hatta bu farkın ortadan kalktığı gerçeğidir. Artık hiçbir hükümet kolay kolay içerde başka dışarda başka bir politika uygulayamaz. Ülkemizde egemenliği süren politik rejimin sorunu, açmazı da budur.

Ekonomik politikalarda dışa açılmacı içerde ise kapalı bir rejim uygulanıyor, daha doğrusu uygulanamıyor, dayatılıyor. Hem 12 Eylülcü rejimden vazgeçilmeyecek hem liberalizmden sözedilecek, artık bu iki sandelyede birden oturma politikası daha fazla devam edemez, etmemelidir. Bu iki yüzlü politikaya karşı tepkiler kimi sermaye çevrelerinden de gelmeye başlıyor.

Artık görülmeye başlayan şudur: Önce ekonomi sonra demokrasi politikası iflas etmiştir. Eğer çağdaş çoğulcu demokrasi koşulları yaratılamazsa ekonomik yeniden yapılanmada gerçekleşmeyecektir. Ve demokrasi geciktikçe ülkenin çözüm bekleyen sorunları giderek ağırlaşıyor.

12 Eylül baskısıyla uygulanan ucuz işgücü politikasının, ülkenin teknolojik gelişmesini önlediği görülmeye başladı, nevarki işçilerin haklı ücret taleplerinin bir patlama noktasında olduğu görülüyor ve şimdi bundan korkuluyor.

YÖK uygulamasıyla yaratılan bilim, kültür, eğitim alanındaki gerileme şimdi dışa açılmak, teknolojik sıçrama yapmak isteyenlerin ayağına dolanoyor. Bu nedenle işveren çevreleri de uygulanan eğitim politikasından yakınıyorlar.

Bu sorunlara ancak demokratik bir rejim çerçevesi içinde çözüm yolları bulunabilir. Nevarki var olan sözde hükümet böylesi cesur adımları atacak dudumda değildir. Ancak hükümet ve ANAP çevreleri içinden de giderek demokrasi gereğini görmeye başlayan kişiler, çevreler artıyor.

Diğer yandan muhalefet partileri de duruma aktif bir müdahalenin yollarını bulabilmiş değiller. Bu nedenle her parti yoğun bir iç sorun yaşıyor ve ilginç olanı bu partiler içinde yenilikçi kadrolar ortaya çıkıyor.

Genel Yönetim Kurulumuz son toplantısında bu bunalım durumundan çıkışın yolu olarak, Cumhuriyetin demokratik temelde yeniden yapılanmasının zorunluluğunu ortaya koydu ve bunun için yeni ve geniş bir sivil mutabakat önerdi. 12 Eylül karşıtı muhalefet oluştuğu halde 12 Eylül'ün tasfiye edilememesi, çağdaş bir demokrasiye doğru adım atılamaması, Cumhuriyetin 1970'lere kadar gelen temel mutabakatının

bozulmuş olduğunun açık kanıtlarıdır.

Cumhuriyet Bayramı kutlamaları öncesinde bu gerçeğin görülmesi ve üzerinde derin biçimde düşünülmesi gerekiyor.

Kökü ta Osmanlı'ya dayanan bir devlet kültü vardır, Osmanlı döneminden başlayan "modernleşme" çabalarının sonuçları incelendiğinde gerisinde · sürekli olarak devleti kurtarma fikrinin yattığını görürüz. Bu ise güçlü bir merkezileşme, güçlü bir burokrasi ve bunların sonucu koyu bir otokrasi yaratmıştır. Bu durum Cumhuriyet döneminde de değişmeden sürmüştür. Ama artık değişen dünya koşulları ve gelişen büyüyen toplumumuz koşullarında bu eskimiş devlet yapısını daha fazla kaldıramaz. Asker ve sivil bürokrasinin egemenliğine dayalı mutabakat yerini çoğulcu, demokratik sivil bir mutabakata bırakmalıdır.

Sevgili yoldaşlar,

Biz komünistler tarihsel bir yol ayrımındayız. Eski düşüncelerle, eski politikalarla, eski parti anlayışlarıyla gidemeyeceğimizin öyle sanıyorum ki artık yeterince farkındayız. Bu durumun farkında olmak hiç de azımsanacak birşey değildır. Biz kendimizi değiştirme, yenileme gereğini duvarlar üzerimize yıkıldığı için kabul etmiş değiliz. Sosyalist ülkelerde henüz bugünkü sonuçları doğuran gelişmelerin esintisi bile yokken kendimizi yenileme gereğini görmeye başlamıştık, bunu , bir ilk yaklaşım olarak TİP, TKP birliğinin dayandığı programda vermeye çalışmıştık. O günden bugüne düşüncelerimiz daha da değişti, gelişti.

Değerli arkadaşlar,

Kongrelerimiz neyi çözecek? Birbiriyle sıkıca bağlı ama özdeş olmayan iki temel soruya yanıt arıyoruz: Marksizm, sosyalizmin geleceği ve komünist partisinin geleceği.

Marksizm ve sosyalizmin geleceği yalnızca bizi ilgilendirmiyor ve bu konudaki arayışlarımız kongremizi tamamladıktan sonra da sürecek. Ama komünist partisinin geleceği sorusunu yanıtlamak elbette öncelikle bizi ilgilendiriyor.

Bu soruya yanıt ararken kabul edelim ki ağır bir sorumluluk duygusunu omuzlarımızda taşıyoruz. Sorumluluk duymamız, partimizin geleceği konusunda titizlenmemiz elbette yersiz ve haksız değil. 70 yıllık bir tarihin ve koca bir geleneğin günahı ile sevabı ile taşıyıcılarıyız.

Bu nedenle sonunları olsa da marksistlerin birlik girişimini bu açıdan bir şans olarak görmeliyiz. Bizim de aktif katkılarımızla birlik başarıldığında geçmişimizi, politik kimliğimizi reddetmeden gelecek için yeni bir başlangıç yapmış olacağız.

Bu nedenle birlik zorunluluktur ve birliği başarmamız gerekiyor.Bu konuda bize yöneltilen ve çoğu kez haksız eleştirilerin etkisinde kalmadan birlik için çabalarımızı arttırmalıyız. Yalnız 141,142 değil TBKP'nin yasallığı birliğin sorunu olduğu gösterilebildiği zaman sorunlar büyük ölçüde bitecektir.

Dün Moskova, Çin vb. gibi uluslararası plandakı ayrımlar, içerde solun bölünme nedenlerinden en keskinini oluşturuyordu. Artık bölünmeleri meşrulaştıracak böyle bir temel de mevcut değildir. Sol harekette hiçbir parti ya da çevre diğerinden mutlak anlamda daha doğru olduğunu iddia edemez, ederse inandırıcı olamaz. Öyleyse birleşmemek için kendi önyargılarımızdan başka ciddi bir engelden sözetmek olanaksızdır.

Diğer yandan marksizm ve sosyalizm konusundaki düşüncelerimiz köklü biçimde yenileme sorununu incelediğimizde, öyle inanıyorum ki günümüzün yeni gerçeklerini tek bir kuram çerçevesinde anlamanın imkansız olduğunu görebilecek ve kuramsal çoğulcu bir yaklaşımın gerekli olduğu sonucuna varabileceğiz. Eğer bu doğruysa, yalnızca bu bile birliğin zorunlu olduğunu görmemize yeterlidir.

Sevgili yoldaşlar,

Sevgili arkadaşlar,

Bütün bu söylediklerim kuşkusuz ki geçmişte yaptığımız herşey yanlıştı anlamına asla gelmiyor. Yapamadıklarımızın olduğu kadar, yaptıklarımızın da değerlendirmesini sizler yapacaksınız. Şu kadarı şimdiden söylenecek kadar açıktır: Komünistler, her zaman, ta 1920'lerden bu yana demokrasi, özgürlük ve insan hakları için yaşamlarını adadıkları kararlı mücadeleler verdiler. Tarihimizde, komünist hareketin tarihinde onur duymadığımız sayfalar da var ama bunlar dünyamızda yeni bir çağ açan devrimci geleneğimizden onur duymamıza engel değildir. Unutmamak gerekir ki eğer bugün dünyamızda giderek barış ve özgürleşme egemen eğilim haline geliyorsa Ekim Devrimi'nin açtığı yeni tarih reddedilerek, üzerinden atlanarak bu gerçek anlaşılamaz. Bugün de gelecek, inanıyorum ki komünistlerin, marksistlerin dışında yazılamayacaktır.

Bu gerçeği daha bugünden kendi mücadelemiz içinden de gözleyebiliriz sanırım.

Komünist partisinin yasallığı tabuların yıkılmasını getirerek çok sesli, çok boyutlu ve uygarca ilişkilerin doğmaya başladığı yeni bir toplumsal dönüşümün kapısını açıyor.

Sözlerimi tamamlarken ağır sorumlulukların bilincinde olan insanların derin, kapsamlı, düzeyli ve çözümleyici düşünceler üreteceğine olan inancımı açıklayarak sizlere, kongrenize içten başarılar dilerim.

TBKP Bakırköy İlçe Kongresi Tutanakları

28.10.1990

Yoklama yapıldı. 143 üyeden 109'unun hazır bulunduğu 35 üyenin özürlü olduğu belirtildi. Gerekli çoğunluk sağlandığı için Bakırköy İlçe Başkanı Osman Aydın kongreye açış konuşmasını yaptı.

Gündemin II. maddesi gereği Başkanlık divanı seçimine geçildi. 1. nolu önergede ismi bulunan Abdurrahman Atalay divan başkanlığına, Yusuf Kıtıki başkan yardımcılığına, Melek Nurlu katip üyeliğe oybirliği ile seçildiler.

Divan başkanı bugüne kadar bu mücadelede emeği geçen, bugün aramızda bulunmayan yoldaşların anısına 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı.

4. gündem maddesi olan konuk konuşmacılardan TBKP Genel Sekreteri Nabi Yağcı (Haydar Kutlu) ilk konuşmacı olarak söz aldı.

Merkez Disiplin Kurulu üyesi Mehmet Bozışık, TBKP İstanbul İl Başkanı Zakarya Mildanoğlu, Merkez Denetleme Kurulu üyesi Rasih Nuri İleri söz aldılar. Ayrıca aşağıda ismi bulanan konuklar da söz aldılar.

TBKP Kocaeli İl Başkanı Mehmet Alçınkaya, TBKP Zongludak İl Başkanı Ahmet Öztürk, Bakırköy Birlik girişiminden İbrahim Özkurt, Birlik girişiminden Bahri Öztaşkent, Birlik girişiminden Fazilet Çulha, SHP Bakırköy ilçe yönetiminden Ali Karabulut, TBKP Kağıthane İlçesinden Vahit Erdoğu, TİP eski başkanlarından Şaban Yıldız HEP yönetiminden Mustafa Aksakal.

28 imzalı 2 nolu önerge (2 benzer önerge) oybirliği ile kabul edildi. Divan gerekli girişimi üstlendi.

Oturumun 2. bölümü Bakırköy İlçe Sekreteri Berrin Yeşiltepe'nin Çalışma raporunu okuması ile başladı. İlçe saymanı Emin Duman Mali raporu okudu (Ek 2 ve Ek 3)

Okunan mesajlar ektedir.

Çalışma raporuna ilişkin, Zehra Taş, Kamil Süleymanağaoğlu, Selahattin Çangal, Nazım Öztürk, Arif Akdemir sözaldılar.

Bakırköy İlçe Kongresi sonuç bildirgesi önergesi okunması oylanarak oy birliği ile kabul edildi. Mustafa Paçal okudu.

Denetçi İlhan Başkan ilçe defterlerini inceleyerek onay verdiğini belirterek raporunu okudu.

Yönetim Kurulu oybirliği ile ibra edildi. Tahmini bütçe kalemler arasında değişiklik yapmak olanaklı olmak üzere oylanarak oybirliği ile kabul edildi.

Dilek ve temenniler bölümünde Nedim Yeşiltepe söz aldı.

Seçimlere geçildi.

Oy dökümleri ektedir.

Seçimlerden sonra kongrenin bittiği divan başkanı tarafından ilan edildi.

Ekler:

1) Mesajlar (23 Adet)

2) Önergeler (3 adet)

3) Çalışma ve Mali rapor-Denetçi raporu

4) Seçim sonuçları tutanağı

5) İlçe Başkan ve Sekreterinin Hükümet komiserinin kongreye katılmadığını belirten tutanak.

TBKP Bakırköy İlçe Başkanı Osman Aydın:

Kongreye Selam Olsun

01564

Değerli dostlarımız, konuklarımız, Ülkemizin en değerli, en özverili insanları, Komünistler, Devrimciler, tarihi anlamı büyük olan kongremize hoş geldiniz.

Ülkemiz insanlarının yıllar yılı çektiği acıların, yoklukların yanında özgürlükler üzerinde süren kısıtlamalardan en büyük nasibini alan Türkiyenin Komünistleri, Devrimcileri, Yurtseverleri, KOMÜNİST adı altında ilk kongrelerini topluyorlar. TBKP'nin. Bakırköy İlçemizin yaptığı bu ilk kongreyi baskıya, zulme, sömürüye karşı savaşan, bu uğurda canlarını veren tüm insanlarımızın, tüm komünistlerin, tüm devrimcilerin kongresi olarak görüyoruz.

Bu kürsüden ülkemizin Komünist, Devrimci, Yurtsever tüm insanlarını, özgürlük ve demokrasi savaşçılarını coşkuyla selamlıyoruz.

Selam olsun Şefik Hüsnülere, Reşat Fuatlara, Doktor Hikmetlere, Nazımlara

Selam olsun Bilenlere, Mahirlere, Sinanlara, İbrahimlere

Selam olsun işkencehanelerde, zindanlarda, darağaçlarında can veren özgürlük savaşçılarına

Selam olsun mahpuslardaki, sürgünlerdeki tüm yoldaşlarımıza

Selam olsun Savaşa Hayır diyen genç filizlerimize

Selam olsun üretenlere alınteri dökenlere

Selam olsun kadınlarımıza

Selam olsun ulusal baskıya hayır diyen Kürt halkına

Tümü aramızda, tümü yüreğimizde, tümü burada, güç veriyor kongremize

Çalışmalarımızın, hızla gelişen DEMOKRASİ ve ÖZGÜRLÜK savaşımına katkıda bulunacağı, SOSYALİSTLERİN BİRLİK çalışmalarına ışık tutacağı inancıyla kongreyi açıyor, hepimizi saygıyla selamlıyoruz.

28.10.1990

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ BAKIRKÖY İLÇESİ KONGRESİ

SONUÇ BİLDİRGESİ

İnsanlık yeni bir tarih yazıyor. Komünistlerin, Marksistlerin bu süreçte değiştirici ve dönüştürücü bir rol oynamak için, kendilerini yeniden tarif etmeleri zorunludur.

Bu zorunluluk yükselmesi önlenemeyen bilimsel teknolojik devrimle sıkı sıkıya bağlıdır. Bilimsel-Teknolojik devrimin günlük yaşamda gördüğümüz en temel yansıması iletişim ve bilgidir. Bu yansıma yer küremizi küçülttüğü gibi bireyleri ve toplumları da birbirine yaklaştırıyor. Karşılıklı etkileşimi hızlandırıyor.

Bu durum yeni bir kültürel gelişmenin önünü açtığı gibi yeni bir sosyo-politik yapılanmayı da öne koyuyor. Salt bu ihtiyaç iletişim ve etkileşime bağlı bir seyir izleniyor. İnsanlık tarihinin doğal gelişimi ve deneyimi ile oluşan evrensel özgürleşme, demokratikleşme süreciyle de besleniyor.

Bu durum çoksesli, açık, katılımcı, demokratik toplum yapısını zorunlu kılıyor. Sistem farkı gözetmeksizin bireyin rolünün arttığı, devletin rolünün küçüldüğü, sivil toplum örgütlerinin yönetime katıldığı bir politik sistemin kaçınılmazlığını gerektirmektedir.

Kısaca tanımlamak gerekiyorsa sözünü ettiğimiz ÖZGÜRLÜKÇÜ POLİTİK DEMOKRASİ'dir.

Ülkemizde yıllarca sürdürülen özgürlük, demokrasi ve barış mücadelesi günümüzde yeni boyut kazanıyor.

Irak'ın Kuveyti işgali ve ilhakı ABD'nin körfez krizini askeri yöntemlerle çözme isteğine karşı demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler karşı duruyor. ABD yönetimi kendi doğrultusunu hayata geçirmek için Türkiye'yi Ortadoğuda sıçrama tahtası olarak kullanmak istiyor. Komünistler, sosyalistler ve barış yanı güçler buna karşı mücadele ediyor.

Ne varki "Savaşa Hayır" diyen 16 yaşındaki gençler tutuklanıyor. Yalnızca bu durum bile ülkemizde demokrasinin olmadığını gösteriyor.

Ancak ANAP hükümeti krizin çözümünde ABD güdümlü politikasında ısrar ediyor. Diğer yandan Hükümet son günlerde tırmanan terör karşısındaki acizliğini idamları gündeme getirerek örtmek istiyor. Buda hükümetin en temel insan hakkı olan yaşama hakkına bakışını ortaya koyuyor. Doğuda Kürt halkı üzerinde devlet terörü sürüyor. ANAP hükümeti ve militarist çevreler ülkemizin sorunlarının çözümünü demokratikleşmede değil baskıcı yöntemlerde görüyor.

Gerek dünya gerekse ülkemizin bu ana kadarki deneyimi göstermiştir ki hiç bir sorun baskıcı, otoriter bir devlet anlayışıyla çözülemez. Sorunlar ancak barışçı, özgürlükçü bir hoşgörü ortamında halkın demokratik örgütlerinin, tüm sisyasi parilerin katılım ve mutabakatıyla çözülür. Geleneksel devlet anlayışının koruyucu zırhını 141-142 ve 163. maddeler oluşturuyor. Bu maddelerin varlığı düşüncelerin özgürce örgütlenmesinin engelleridir. Ne ki bu maddelerin kalkması konusunda kamu oyunda bir konsessus sağlanmışken Hükümet hala bu yasaları ve yasakları kaldırmada ikircimli davranıyor. Komünizm ve Kürt sorunu gibi tabuların yıkılması, tüm yasakların kaldırılması için mücadele eden TBKP yasal olarak siyasal yaşamda yerini alırken TCK'nun 141-142. maddelerinden ötürü Anayasa Mahkemesi'nde kapatılma istemiyle yargılanıyor. TBKP 141-142'ye rağmen yasal çalışmasına devam ederken diğer yandan bu maddelerden cezaevlerinde olanlar özgür bırakılmıyor. Bu durum kamu vicdanında derin yaralar açarken, hukuk mantığı açısından da bir skandal oluşturuyor.

(141-142 VE 163 KALDIRILSIN, SİYASİ PARTİLER KAPATILAMAZ)

Bu skandala neden olan gerici-militarist çevrelerin çağ dışı kalmış yönetim anlayışıdır. Görüldüğü gibi sorun yalnızca TBKP'nin sorunu değil bir demokrasi sorunudur. Bu bağlamda Sosyalistlerin Birlik Partisi gişiminin Haziran Kurultayında aldığı 141-142 nin kaldırılması için bugünden mücadele edilmesi kararı ile TBKP-GYK'sının almış olduğu özgürlükler kampanyası kararı, içerik bakımından aynı anlamı ifade etmektedir. Bugünden Birlik partisinin bileşenlerinin başlatacağı ortak kampanya birliğin somut eylemlilik temelinde bir üst noktaya çıkarırken program tartışmalarının sürdüğü ve sonuçlandırılacağı Kasım Kurultayının çoşkusunu oluşturacaktır.

Diğer yandan ise demokratikleşmenin önündeki 141-142 ve 163 barajının aşılmasına olanak tanıyacaktır.

TBKP demokratikleşme ve demokrasiyi kazanma mücadelesi için, Ülkemizin ve dünyanın aydınlık geleceği için tüm marksistlerin ve demokrasiden yana güçlerin birliğini savunmaktadır. Birliği ertelenmez bir gereklilik olarak ortaya koymaktadır. Uğraş vermektedir.

TBKP bu yolda ülkemiz marksistlerinin birliğinin somut ifadesini bir partide görmektedir. Marksistlerin birlik partisi girişiminin sonuçlandırılması için birliğin bileşeni olarak üzerine düşen tarihsel sorumluluğunu yerine getirmelidir. Getirecektir de...

DEMOKRATİK BİR REJİM İÇİN TALEPLERİMİZ

1. Rejimin ve Devletin demokratikleşmesi için tüm toplumsal güçlerin mutabakatı ile oluşacak demokratik çağdaş bir ANAYASA

2. 141-142 ve 163. maddeler parlemento gündemine getirilerek derhal kaldırılmalıdır.

3. 12 Eylül uygulamaları tüm sonuçlarıylakaldırılmalıdır.

4. İdam cezası kaldırılmalı, hükümetin idamları infaz girişimleri durdurulmalıdır.

5. Olağanüstü hal kaldırılmalı, Kürt dili, halkı üzerindeki baskıya son verilmelidir.

6. Üniversiteler özerk olmalı, YÖK kaldırılmalıdır.

7. Çalışma yaşamı demokratikleşmeli, Tüm çalışanlara Grevli, Toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı verilmelidir.

8. Kadınlar üzerinde her türlü ayrımcılığa son verilmeli

9. Doğanın ve çevremizin tahribatına, kirlenmesine son verilmeli, yasal ve idari [illegible] derhal alınmalıdır.

10. Yerel yönetimler demokratikleşmeli, yerel yaşamı ilgilendiren tüm kararlar halkın ve demokratik örgütlerin katılımıyla alınmalıdır.

TBKP ÖRGÜTLERİNDEN HABERLER

TBKP ANKARA İL BAŞKANINA GÖZALTI...

TBKP Ankara İl Başkanı Binali Seferoğlu 28.10.1990'da gözaltına alındı.

27.10.1990'da oğlunu gözaltına alan polisler, 28.10.1990'da da evine gelerek arama yaptılar. Evde Binali Seferoğlu ile karşılaşan polisler, TBKP'li olduğunu öğrendikleri B.Seferoğlu'nu da merkezlerine telsizle sorup, gözaltına aldılar. Daha sonra Ankara Emniyet Müdürlüğüne götürülerek sabaha kadar işkence yapılan B.Seferoğlu ve oğlu, sabah saat 02.00 sularında bir yanlışlık olduğu ileri sürülerek serbest bırakıldılar.

Serbest bırakılırken de kendilerine "biz aslında size bir soru sormak için almıştık, ama daha sonra sorarız" dediler ve sonra bir ekip otosu ile evlerine bırakılırken, evde yapılan aramada alınan TBKP'ne ait resmi evrakları da kendilerine iade ettiler.

TBKP İSTANBUL İL ÖRGÜTÜ CUMHURİYET BAYRAMI DOLAYISI İLE TAKSİM ATATÜRK ANITINA ÇELENK KOYDU

Anıta çelenk konmasında İl Yönetim Kurulu üyeleri ile 15 İlçe Başkanı da hazır bulundu.

Çelenk konulurken emniyet mensupları tarafından engellenen partililere "siz çelenk koyamazsınız, koymak istiyorsanız Vali ve Kaymakam burada, onlara sorun" dendi. Bunun üzerine Valiyi arayan partililer, Valinin gittiğini ve Kaymakam'a da bu işe karışmaması gerektiğini tembihlediğini öğrendiler. Daha sonra Beyoğlu Kaymakamı ile görüşen partililere Kaymakam, bu işlerle Protokol Müdürlüğü'nün ilgilendiğini söyleyerek, oraya müracaat edilmesi gerektiğini söyledi. Müracaatın yapıldığı bildirildikten sonra, o sırada gelen Emniyet Müdürü Mehmet Ağar, Kaymakamla görüşerek birlikte partilileri odadan çıkardı ve 15 dakikalık bir telefon görüşmesinden sonra çelengin anıta konabileceğini bildirdiler.

Bunun üzerine yöneticiler çelengi bırakmaya gittiler. Bir dakikalık saygı duruşu ile çelengi bırakan İl ve İlçe Başkanları daha sonra buradan ayrıldılar.

Türkiye Birleşik Komünist Partisi İstanbul İl Örgütü'nün Cumhuriyetin kuruluşunun 67. yılında yaptığı açıklama

Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın 29 Ekim 1923'de Cumhuriyetin ilanı ile sona ermesinden bu yana 67 yıl geçmiştir. 1. Dünya savaşı sırasında emperyalist devletlerin istilasına uğrayan ülkemiz; bedelini fazlasıyla ödeyerek bağımsızlığını kazanmış ve dünyada ilk ulusal kurtuluş savaşını veren ülke olarak diğer ezilen halklara örnek olmuştur. Büyük bir onur kaynağı olan bu utku tüm toplumun, etnik grup ve azınlıkların, ulusların mutabakat oluşturması ile elde edilmiştir. Ancak mutabakatların bozulması, cumhuriyetin yerleşmemesini getirmiş, bu da demokrasinin kesintiye uğramasına neden olmuştur.

Osmanlıdan kalma geleneksel merkezi devlet anlayışı tek sesliliği egemen kıldığı gibi gelişen ve değişen dünyaya rağmen; demokrasinin yerleşmesinde, engel olan TCK'nun 141-142 ve 163 gibi çağdışı kalmış maddelerinden vazgeçmiyor.

Çağdaş dünya: müdahaleci, geleneksel merkezi devlet anlayışı yerine, önce insan diyerek kişi hak ve özgürlüklerini öne çıkaran, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü önündeki her türlü engeli reddeden bireyin yaratıcı insiyatifine güvenen çağdaş ve demokratik devlet anlayışını zorunlu kılıyor.

TBKP İstanbul İl örgütü olarak Cumhuriyet Bayramının 67. yıl kutlamalırın başlangıç noktası kabul edip, sivil topluma varmada demokratikleşmenin zorunlu olduğundan hareketle tüm İstanbul halkının yurttaş olmanın bilinciyle hak ve sorumluluklarına sahip çıkmaya çağırıyoruz.

TBKP İstanbul İl Yönetim Kurulu Üyesi Melek Nurlu

TBKP Zeytinburnu İlçe Örgütü Cumhuriyet Bayramı törenlerine katıldı...

28 Ekim 1990 saat 13.00 de yapılan Cumhuriyet Bayramı Kutlamalarına kaymakamlığın daveti sonucu katılan TBKP Zeytinburnu İlçe Örgütü'nün yanı sıra protokolde kaymakam, askeri erkan, Belediye Başkanı , siyasi partilerin resmi ve Özel kuruluşların temsilcileri de yer alıyordu.

Siyasi partilerin çelenk koymasına sıra geldiğinde ANAP, SHP, DYP, DSP ve DMP'den sonra sunucu tarafından mikrofondan açık ismi ile " şimdi de Türkiye Birleşik Komünist Partisi'nin çelengini sunuyoruz" anonsu yapıldı. Anonsun ardından İlçe yönetiminden Zekeriya Kelleci, Himayet Şahin ve Duruhan Erdurdu TBKP Zeytinburnu ilçe örgütünün çelengini anıta koydu.

Çelenk konduktan sonra TBKP Zeytinburnu ilçe yöneticilerinin yanına yaklaşan bir genç kendilerini tebrik ederek "partiyi biliyordum, ama doğrusu böyle birşeyin olabileceğini beklemiyordum, tahmin edemedim ve çok duygulandım ayrıca yanında bulunan bayan arkadaşım da bundan dolayı çok etkilendi" dedi.

TBKP DENİZLİ İL ÖRGÜTÜ 10KASIM1990'DA